

Hvis der samtidig med at der er 100.000 ledige job, som hr. Jens Rohde sagde kunne besættes, uden man behøver at have så mange kvalifikationer, samtidig med at der er kommet 40.000 flere på overførselsindkomster, så har regeringen vel et problem.

Jeg vil indrømme, at statsministeren har mange andre sager at holde styr på for tiden med at få ministre til at trække ting tilbage og som ikke må sige, hvad de mener. Men trods alt, mener statsministeren så ligesom hr. Jens Rohde, at der er 100.000 ubesatte job i Danmark?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså fru Lotte Bundsgaard ved jo udmærket, at når jeg skal afgive et svar i Folketinget, så skal jeg afgive et svar baseret på konkrete oplysninger, og jeg har ingen konkrete oplysninger her. Derfor kan jeg ikke give fru Lotte Bundsgaard det svar.

Det, der tæller, er jo, at ledigheden falder, beskæftigelsen stiger, og det burde fru Lotte Bundsgaard da glæde sig over. Men det er typisk, at fru Lotte Bundsgaard slet ikke kan nære sig for det der sådan meget christiansborgske, sådan meget indforståede med at statsministeren har en hel masse problemer med ministre, der skal sættes på plads og alt sådan noget.

Jeg vil sige til fru Lotte Bundsgaard: Alt det der er der altså ikke ret mange mennesker, der går op i. Det, der betyder noget, er jo: Får vi det bedre i Danmark? Altså går beskæftigelsen op, går ledigheden ned, er der økonomisk fremgang, sælger vi mere til udlandet, har vi overskud, og alt det har vi. Det går fremad, og det synes jeg fru Lotte Bundsgaard skulle glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Statsministeren skosede oppositionen, fordi der var divergerende opfattelser, og fordi vi var forskellige. Jamen er det da ikke fantastisk at have en opposition, der består af forskellige partier med forskellige opfattelser, som kan give udtryk for dem? Det er anderledes hos regeringen, hvor ministre ikke må give udtryk for deres holdning, så er det lidt svært at diskutere de forskellige divergerende opfattelser, der er. Så statsministeren skulle måske prøve at indføre det samme princip i egne rækker, som er gældende hos oppositionen. Man kan godt lade meninger brydes, uden at man bliver uvenner af den grund.

Men mit spørgsmål er egentlig lidt i forlængelse af fru Lotte Bundsgaards. Jeg vil sige det på den måde, at jeg tror, vi alle sammen skal glæde os over, at det går bedre for dansk økonomi, i kraft af at tsunamien, katastrofen i New Orleans, Irakkrigen også, har ført til stigende oliepriser, som gør, at vi får stigende indtægter og får stigende aktiekurser, som gør, at vi får stigende indtægter, alt sammen noget som er gavnligt for Danmark.

Men det, statsministeren skal tage stilling til, er jo, når vi er i en situation, hvor vi kan se, at der er flaskehalsproblemer inde på enkelte områder, og det er der i kraft af den fremgang, der er, så skal regeringen være agtpågivende og sørge for at sikre de nødvendige uddannelsespladser, sådan at vi ikke får mangel på arbejdskraft med de rette kvalifikationer.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste er jeg fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i. Der skal være uddannelsespladser til alle. Og vi forsømmer ikke nogen lejlighed til at forklare arbejdsgiverne det ansvar, de har for at sikre, at der er f.eks. praktikpladser til alle. Der er jeg fuldstændig enig med hr. Ole Sohn, og det har højprioritet for regeringen.

Men så er det jo tankevækkende at høre hr. Ole Sohn sådan forklare al fremgang med, at det bare er, fordi oliepriserne stiger. Man kunne også sige, at når oliepriserne de stiger, så dæmpes den økonomiske aktivitet i andre lande, og så bliver det sværere at sælge varer til andre lande. Men lad det nu ligge.

Hr. Ole Sohn prøver altså nu at sige, at den økonomiske fremgang skyldes stigende oliepriser, men dengang der var en periode, beklageligvis, hvor der var knap så meget økonomisk fremgang, og hvor ledigheden steg her i landet, var det regeringens skyld. Det er altså typisk for hr. Ole Sohn og for oppositionen, at når ledigheden går ned, så er det bare noget, der kommer til os udefra, men når ledigheden går op, så er det regeringens skyld. Jeg noterer bare, at der er ikke parallelitet i hr. Ole Sohns argumentation.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er sådan set meget logik i det, for det er jo en regerings ansvar i lavkonjunktursituationen at være med til at bringe en økonomi i gang. Og når man så får gevinster udefra, skal vi da alle sammen glædes over det. Jeg glædes da på sam-